బయ్యన భీమయ్య

వర్సెస్

1960
డిసెంబర్, 14.

ది గవర్నమెంట్ ఆఫ్ ఆంధ్ర ప్రదేశ్

[జె.ఎల్.కపూర్, ఏం.హిదయతుల్లా మరియు జె.సి.షా, న్యాయమూర్తులు]

సేల్స్ ట్యాక్స్ – డెలివరీ ఆర్డర్ – అర్థం – రెండు వేర్వేరు లావాదేవీల – అమ్మకం పన్ను, రెండు పాయింట్లు వద్ద విధించబదునా – వస్తు విక్రయ చట్టం , 1930 (III ఆఫ్ 1930), సెక్షన్ 2(4) – మద్రాస్ జనరల్ అమ్మకం పన్ను చట్టం, [సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్], 1939 (మద్రాస్ IX ఆఫ్ 1939).

ప్రతివాదులు గోనె సంచుల [గన్నీలు] తో వ్యాపారం చేసారు. వారు మొదట రెండు మిల్లులతో ఒప్పందాలు కుదుర్చుకున్నారు , భవిష్యత్తులో డెలివరీ కోసం ఒక నిర్దిష్ట రేటుకు గన్నీలను కొనుగోలు చేయడానికి అంగీకరించారు మరియు మూడవ పక్షాలతో ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నారు , దాని ద్వారా వారు ఆ మూడవ పార్టీల నుండి అదనంగా కొంత వసూలు చేసి , కచ్చా డెలివరీ ఆర్డర్ అని పిలిచే డెలివరీ ఆర్డర్‌ను అందజేశారు. అయితే మిల్లులు మూడవ పక్షాలను కాంట్రాక్టు పార్టీలుగా అంగీకరించలేదు, కానీ అప్పీలుదారుల ఏజెంట్లుగా మాత్రమే పరిగణించి కచ్చా డెలివరీ ఆర్డర్‌లపై వస్తువులను పంపిణీ చేసి మరియు మూడవ పక్షాల నుండి అమ్మకపు పన్నును వసూలు చేసినారు. పన్ను అధికారులు అప్పీలుదారు మరియు మూడవ పక్షాల మధ్య జరిగిన ఈ లావాదేవీలను తాజా విక్రయాలుగా పరిగణించారు మరియు మళ్లీ అమ్మకం – పన్ను విధించాలని ప్రయత్నించగా, రెండు విక్రయాలు లేనందున , కచ్చ డెలివరీ ఆర్డర్ పై వస్తువలను [గన్నీలు] విడుదల చేసినంత మాత్రాన దానిని అమ్మకం గా పరిగణించ రాదని , ఉనికిలో లేని మరియు కాంట్రాక్టు కు కేటాయించబడని గన్నీల డెలివరీని పొందే హక్కు మాత్రమే అని ; ఇది కాంట్రాక్ట్ను ముందుకు తీసుకువెళ్లడానికే [ఫార్వర్డ్] కేటాయింపు మాత్రమే అని అది కేవలం వస్తువలను [గన్నీలు] తీసుకోడానికి కల్పించే అప్పగింత హక్కుగానే పరిగణించి, అమ్మకం పన్ను విధించ్చజాలదని అప్పీలుదారులు వాదించారు.

తేల్చినది , మూడవ పార్టీలను ఒప్పంద పత్రాలలో విక్రేతలు గుర్తించలేదని పార్టీల మధ్య ఒప్పందాలు చూపించాయి. డెలివరీ ఆర్డర్ అనేది వస్తువులకు టైటిల్ యొక్క పత్రం , అటువంటి పత్రాన్ని

కలిగి ఉండటం వలన వస్తువులను పొందే హక్కు మాత్రమే కాకుండా వాటిని ఎండార్స్‌మెంట్ లేదా డెలివరీ ద్వారా మరొకరికి బదిలీ చేసే హక్కు కూడా ఉంది. రెండు వేర్వేరు విక్రయ లావాదేవీలు ఉండగా , ఒకటి మిల్లులు మరియు అసలు కొనుగోలుదారుల మధ్య మరియు మరొకటి అసలు కొనుగోలుదారులు మరియు మూడవ పక్షాల మధ్య , రెండు పాయింట్ల వద్ద పన్ను చెల్లించబడుతుంది. సేల్స్ టాక్స్ ఆఫీసర్ , పిలిభిత్ v. మెస్సర్స్ [M/s] బుధ్ ప్రకాష్ జై ప్రకాష్, [1955] 1 యెస్ సి ఆర్ [SCR] 243, పొప్పట్లాల్ షా v. ది స్టేట్ ఆఫ్ మద్రాస్ , [1953] యెస్ సి ఆర్ [SCR] 677, మరియు ది స్టేట్ ఆఫ్ ఆంధ్ర v. కొల్లా శ్రీరామమూర్తి, జూన్ 27, 1957న నిర్ణయించిన కేసు రిఫరు చేయబడినది.

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం.223 మరియు 224/1960.

నవంబర్ 23, 1956 నాటి, ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు , హైదరాబాద్, 1956లోని పన్ను సవరణ కేసుల నం.17 మరియు 18లో చేసిన ఆర్డర్ నుండి అప్పీలు.

అప్పీలుదారుల కోసం భారతదేశ సొలిసిటర్ జనరల్ సి.కె. దాఫ్తరీ మరియు టి.ఆర్. తాతాచారి.

ప్రతివాది తరపున కె.ఎన్. రాజగోపాల్ శాస్త్రి, డి.గుప్త.

1960. డిసెంబర్ 14. కోర్టు తీర్పును విలువరించినది

గౌరవ న్యాయమూర్తి హిదయతుల్లా.– ఇవి హైకోర్టులో అప్పీలుదారులు దాఖలు చేసిన అమ్మకపు పన్ను సవరణలో ఉమ్మడి తీర్పుకు పై ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు మంజూరు చేసిన సర్టిఫికేట్‌లపై రెండు అప్పీళ్లు.

వాస్తవాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి: 1952-53 సంవత్సరంలో, అమ్మకపు పన్ను మదింపు ప్రశ్నార్థకమైనప్పుడు, అప్పీలుదారులు గన్నీ సంచుల డీల్ చేసి , వాటిని విశాఖపట్నం జిల్లాలోని రెండు మిల్లుల నుండి కొనుగోలు చేసి , దానికి సంబంధించి వారు మూడవ పార్టీలకు డెలివరీ ఆర్డర్లు జారీ చేశారు. పార్టీలు, ఎవరికి వారు ప్రత్యేక లావాదేవీలు జరిపారు. అప్పీలుదారులు అనుసరించిన విధానం ఇది: వారు మొదట మిల్లుల తో ఒప్పందాలు కుదుర్చుకున్నారు . భవిష్యత్తులో డెలివరీ కోసం నిర్దిష్ట ధరకు గన్నీలను కొనుగోలు చేసేందుకు అంగీకరించారు. ఎగ్జిబిట్ ఏ -1 అటువంటి ఒప్పందాల నమూనా. అప్పీలుదారులు మిల్లుల తో ఒప్పందాలు కూడా చేసుకున్నారు , దీని ద్వారా అప్పీలుదారులు కోరితే మూడవ పక్షాలకు వస్తువులను పంపిణీ చేయడానికి మిల్లులు అంగీకరించాయి. అయితే మిల్లులు థర్డ్

పార్టీలను కాంట్రాక్టు పార్టీలుగా అంగీకరించలేదు కానీ అప్పీలుదారుల ఏజెంట్లుగా మాత్రమే అంగీకరించాయి. ఏక్సిబిట్ ఏ -2 మరియు ఏ -2(a) ఈ రకమైన నమూనా ఒప్పందాలు. డెలివరీ తేదీకి ముందు , అప్పీలుదారులు థర్డ్ పార్టీలతో ఒప్పందాలు కుదుర్చుకున్నారు , దాని ద్వారా వారు థర్డ్ పార్టీల నుండి అదనంగా కొంత వసూలు చేసి , డెలివరీ ఆర్డర్‌లను వారికి అందజేసారు , వీటిని 'కచ్చా డెలివరీ ఆర్డర్‌లు' గా పిలుస్తారు. ఏ-3 మరియు ఏ -4 ఎగ్జిబిట్‌లు వరుసగా ఒప్పందం మరియు డెలివరీ ఆర్డర్‌ల నమూనాలు. మిల్లులు కచ్చా డెలివరీ ఆర్డర్‌లకపై ఇన్‌వాయిస్ మరియు బిల్లుతో పాటు వస్తువులను డెలివరీ చేసేవారు , వీటిలో ఎక్స్. ఏ-6 మరియు ఏ -7 వరుసగా నమూనాలు , మరియు మూడవ పక్షాల నుండి అమ్మకపు పన్నును సేకరించారు. పన్ను అధికారులు, అయితే, అప్పీలుదారులు మరియు మూడవ పక్షాల మధ్య లావాదేవీలను తాజా విక్రయంగా పరిగణించారు మరియు దానిపై మళ్లీ అమ్మకపు పన్ను విధించాలని ప్రయత్నించారు . అప్పీలుదారులు, రెండవ విక్రయం లేనందున డిమాండ్ చేయదగినది కాదని వాదించారు.

డిప్యూటీ కమర్షియల్ ట్యాక్స్ ఆఫీసర్ , గుంటూరు ముందు తమ వాదనలలో అప్పీలుదారులు విఫలమయ్యారు మరియు గుంటూరులోని వాణిజ్య పన్నుల డిప్యూటీ కమిషనర్ మరియు గుంటూరులోని ఆంధ్రా సేల్స్ ట్యాక్స్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్‌కు వారు చేసిన అప్పీలు కూడా ఫలించలేదు. అప్పీలుదారులు మద్రాస్ జనరల్ సేల్స్ టాక్స్ యాక్ట్, 1939 (మద్రాస్ యాక్ట్ నం. 6 ఆఫ్ 1951 ద్వారా సవరించబడింది) కింద హైకోర్టుకు ఆర్డర్ ను సవరించ వలసింది [రివిజన్] పునర్విమర్శకు వెళ్లారు , కానీ మళ్లీ విజయం సాధించలేదు. అయితే హైకోర్టు ఈ అప్పీళ్లు దాఖలు చేసికొనుటకు సర్టిఫికెట్లను మంజూరు చేసింది. అప్పీలుదారుల వాదనలు ఏమిటంటే , ఒప్పందం మరియు కచ్చా డెలివరీ ఆర్డర్ యొక్క డెలివరీ వస్తువుల అమ్మకానికి సంబంధించినది కాదని , అయితే ఆ సమయంలో ఉనికిలో లేని గన్నీల డెలివరీని పొందే హక్కును కేటాయించడం మాత్రమే. మూడవ పక్షాలతో లావాదేవీలు , మరియు ఒప్పందానికి కేటాయించబడలేదు లేదా ప్రత్యామ్నాయంగా , ఇది ఒప్పందాన్ని ముందుకు తీసుకువెళ్లడానికి యొక్క కేటాయింపు మాత్రమే అని వాదించిరి. ది సేల్స్ టాక్స్ ఆఫీసర్ , పిలిభిత్ వర్సెస్ మెస్సర్స్ బుధ్ ప్రకాష్ జై ప్రకాష్ [1955] 1 SCR 243 మరియు పోప్పట్లాల్ షా వెర్సెస్ ది స్టేట్ ఒఫ్ మద్రాస్ [1953] SCR 677 లో నివేదించబడినట్లు ఈ లవాదేవీలు అమ్మకాలుగా గోచరించుట లేదు. ఈ కేసుల కోర్టు నిర్ణయాలు ప్రస్తుత కేసు వివరాలకు వర్తించవని హైకోర్టు భావించినందున అప్పేలుదారులు ఈ కేసులపై ఆధారపడనట్లు తెలుస్తోంది .

అప్పీలుదారుల తరఫు హాజరైన సొలిసిటర్ – జనరల్ తన వాదనను పూర్తిగా మొదటి వాదనపై ఆధారపడుతూ, అంటే, గన్నీల పంపిణీని పొందే హక్కు మాత్రమే ఉంది అని మరియు అది అమ్మకం కాదు అనిరి. మిల్లులు మరియు థర్డ్ పార్టీల మధ్య ఒకే ఒక్క విక్రయ లావాదేవీ మాత్రమే ఉందని , డెలివరీ తీసుకునే హక్కు అసైన్‌మెంట్ బలంతో మిల్లుల నుంచి సరుకులు పొందారని ఆయన వాదించారు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ఇది లావాదేవీల యొక్క నిజమైన స్వభావాన్ని వాస్తవాల ద్వారా గాని లేదా చట్టం ప్రకారం గా సూచించదు. ముందుగా, మిల్లులు తమ ఒప్పందాలలో తో ప్రైవిటీని కలిగి ఉన్న కాంట్రాక్టు పార్టీలుగా మూడవ పక్షాలను గుర్తించడం లేదని మరియు వస్తువల విడుదల ఆ కచ్చా డెలివరీ ఆర్డర్ల పై అప్పీలుదారులకు బదులుగా మూడవ పక్షాలకు ఏజెంట్లుగా అందించబడుతుంది అని స్పష్టం చేశారు. అందువల్ల మిల్లులు అప్పీలుదారులను మాత్రమే కాంట్రాక్టు పార్టీలుగా గుర్తించాయి మరియు అందువల్ల మిల్లుల నుండి అప్పీలుదారులకు అమ్మకం జరిగింది , దానిపై అమ్మకం పన్ను సరిగ్గా డిమాండ్ చేయబడింది మరియు చెల్లించబడింది. మూడవ పక్షాల విషయానికి వస్తే , వారు అదనపు ధర చెల్లించి వస్తువులను కొనుగోలు చేసారు మరియు చట్టం ప్రకారం మరియు వాస్తవానికి, అప్పీలుదారులు మరియు మూడవ పక్షాల మధ్య లావాదేవీని తాజా విక్రయ లావాదేవీగా పరిగణించాలి. డెలివరీ ఆర్డర్ అనేది వస్తువులకు సంబంధించిన ఒక పత్రం (వస్తువుల అమ్మకపు చట్టంలోని s. 2(4) ప్రకారం, అటువంటి పత్రాన్ని కలిగి ఉన్న వ్యక్తికి వస్తువులను స్వీకరించడానికి మాత్రమే కాకుండా దానిపై ఎండోర్స్‌మెంట్ ద్వారా మరొకదానికి బదిలీ చేయడానికి కూడా హక్కు ఉంటుంది. తత్ఫలితముగా మిల్లులు వస్తువలు మూడవ పార్టీల కు డెలివరీ చేసే సమయంలో రెండు డెలివరీలు ఉన్నాయి , ఒకటి మిల్లులు అప్పీలుదారుల యొక్క ప్రతినిధులు [ఏజెంట్లు] , మూడవ పార్టీలు , మరియు మరొకటి , అప్పిలెంట్ల నుండి కొనుగోలుదారులుగా మూడవ పక్షాలకు అప్పిలెంట్ల ద్వారా ఇచ్చే డెలివరీ. ఈ రెండు డెలివరీలు ఒకే సమయంలో సమకాలీకరించవచ్చు , కానీ వాస్తవానికి మరియు చట్టం దృష్టిలో ఇవి వేరు వేరుగా ఉంటాయి. మిల్లులకు వ్యతిరేకంగా థర్డ్ పార్టీలకు కచ్చా డెలివరీ ఆర్డర్ కింద డెలివరీ చేయబడిన వస్తువులపై వివాదం తలెత్తితే , అప్పీలుదారుల ప్రమేయంతో చర్య తీసుకోవచ్చు. మూడవ పక్షాలు ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించినప్పుడు అప్పీలుదారులపై మాత్రమే కొనసాగవచ్చు మరియు మిల్లులకు వ్యతిరేకంగా కాదు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం , రెండు వేర్వేరు విక్రయ లావాదేవీలు అయి ఉండి రెండు సందర్భాలలోనూ పన్ను అధికారులు మరియు హైకోర్టు సరిగ్గా సూచించినట్లుగా , రెండు పాయింట్ల వద్ద పన్ను చెల్లించాలి.

అప్పీలుదారులు ఆంధ్ర రాష్ట్రం v. కొల్లా శ్రీరామమూర్తి రెండవ అప్పీళ్ల సంఖ్య. 194 & 195/1954 జూన్ 27, 1957న నిర్ణయించబడింది లో ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు ఇచ్చిన నిర్ణయంపై ఆధారపడ్డారు, కానీ అక్కడ వాస్తవాలు భిన్నంగా ఉన్నాయి మరియు కేసును డీల్ చేయడంలో డివిజన్ బెంచ్ స్వయంగా ఈ అప్పీల్ కింద తీర్పును వేరు చేసి , ఈ అప్పీల్ కు వచ్చిన తీర్పులో నిర్దేశించిన సూత్రాల అన్వయానికి ఎటువంటి ఆస్కారం లేదని గమనించడం ఐయినది ఎందుకంటే ఉదహరించిన కేసులో, "వస్తువులు మిల్లుల నుండి మదింపుదారునికి విడుదలకాబడలేదు మరియు మదింపుదారు మరియు మూడవ పక్షం మధ్య భవిష్యత్తులో పొందవలసిన వస్తువుల అమ్మకపు ఒప్పందం లేదు".

ఫలితంగా , అప్పీలు విఫలమైనది , మరియు ఖర్చులతో కొట్టివేయబడినది. ఒక విచారణ రుసుము.

అప్పీళ్లు కొట్టివేయబడ్డాయి.